

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.434/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Zare Erfan

Cím2

A felperes képviselője: Dr. Ouk Varinic egyéni ügyvéd

Cím3

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Jáger Kristóf András kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti tárgyú közigazgatási jogvita

(106-T-27732/4/2025)

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős

ítélet: a Fővárosi Törvényszék 6.K.700.060/2026/6. számú

ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az iráni állampolgárságú felperes 2025. április 17-én vendég-önfoglalkoztatási célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmet terjesztett elő az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapest és Pest Vármegyei Regionális Igazgatósága mint elsőfokú hatóság előtt, amely a kérelmet a 106-1-42559/15/2025-T. számú határozatával elutasította, mert a felperes a jelentkezési kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú hatóság a felperest az Európai Unió tagállamainak és a többi schengeni államnak a területéről Irán területére kiutasította és kötelezte, hogy az Európai Unió más tagállamainak és a többi schengeni államnak területét a határozat véglegessé válásától számított legfeljebb harminc napon belül bármely határátkelőhelyen keresztül hagyja el és figyelmeztette, hogy amennyiben a kiutasításnak önként nem tesz eleget, az idegenrendészeti hatóság kitoloncolja. Megállapította továbbá, hogy a felperes nem áll kiutasítási tilalom alatt.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú döntést a 2025. szeptember 29-én kelt 106T-27732/4/2025. számú határozatával helybenhagyta és szintén rendelkezett a felperes Irán területére való kiutasításáról. A kiutasítás tekintetében a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodásra vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény (a továbbiakban: Btáv.) 98. § (1) bekezdés b) pontjára és a 98. § (3) bekezdésére hivatkozott, valamint rögzítette, hogy megkereste az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Menekültügyi Igazgatóság Menedékjogi Osztályát, amelynek a 106-M-28886/1/2025. számú véleménye szerint az Iráni Iszlám Köztársaság vonatkozásában a visszaküldés tilalma nem áll fenn. A határozat a kiutasítás célországa tekintetében a

biztonsági helyzetet és a visszatérés lehetőségét érintő országinformációs adatokat tartalmazott.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és a hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A határozat érdemi vitatása mellett arra hivatkozott, hogy a hatóság a kiutasításáról lényegében automatikusan rendelkezett.

[4] A felperes a 2026. április 7-én tartott tárgyaláson kifejtette, hogy az alperes határozatának meghozatalát követően a származási országában (a kiutasítás célországában) háborús veszélyhelyzet alakult ki, aminek a vizsgálatára így a hatósági eljárásban nem kerülhetett sor. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy erre az új tényre a hatósági eljárásban nem tudott hivatkozni, azonban a Btátv. 102. § (1) bekezdése, és 103. § (1) bekezdése alapján azt a bírósági eljárásban is vizsgálni kell.

[5] Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[6] Az eljáró bíróság a jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Kifejtette, hogy nem egy adminisztratív hiányosság miatt került sor a felperes kiutasítására, hanem azért, mert a jelentkezési kötelezettségének nem tett eleget, ezáltal a tartózkodási engedélye nem kerülhetett meghosszabbításra. Ennek következtében a magyarországi tartózkodás feltételeit nem teljesíti, a további tartózkodásának nincsen jogi alapja, ezért a Btátv. 98. § (1) bekezdés b) pontja alapján ilyen esetben kiutasításnak van helye. A jogszabályi rendelkezés szerint az, hogy nincsen a további belföldi tartózkodásnak jogszerű alapja, önmagában elegendő a kiutasításhoz, további körülményeket, feltételeket mérlegelni nem szükséges. Megállapította, hogy az alperes a tényállást teljeskörűen feltárta, arra alapítottnak helyes jogszabályok alkalmazásával, helytálló jogi következtetést levonva hozta meg a döntését.

[7] Az eljáró bíróság kifejtette, hogy a felperessel szemben beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére nem került sor, ezért az Európai Unió területére visszatérhet.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezése mellett a keresetének teljesítését kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 1. §-át, 2. §-át és 62. §-át, a Kp. 78. § (4) bekezdését, 85. §-át és 86. §-át, a Btátv. 98. §-át, 102. §-át és 103. §-át, továbbá az Alaptörvény III. cikkét, XIV. cikkét, XXIV. cikkét és XXVIII. cikkét.

[9] Kifejtette, hogy az eljáró bíróság a hivatkozásai ellenére nem tette vizsgálat tárgyává a non-refoulement követelményét A jogerős ítéletben elfoglalt értelmezésével a kiutasítást automatikus jogkövetkezményként alkalmazva, nem vizsgálta a felperes visszatérésének lehetőségét és Irán aktuális helyzetét. Vitatta továbbá, hogy jelentkezési kötelezettségét ténylegesen teljesíteni tudta volna és hangsúlyozta, hogy az esetleges elmulasztása sem mentesítheti a hatóságot és a bíróságot a kiutasítás önálló vizsgálata alól.

[10] A felperes a felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjai alapján kérte, azonban a befogadás indokául semmit sem adott elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése megköveteli, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben jelölje meg a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak

fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. Mindez azt jelenti, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek nem elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében értékelhesse.

[14] A befogadásról döntő bíróság azt vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.). A jogerős határozat fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban (Kfv.VII.37.557/2024/2.).

[15] A Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága tekintetében a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére semmit sem adott elő, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta. A befogadás megtagadására tekintettel az alperes azonnali jogvédelem iránti kérelméről nem szükséges határozni.

A döntés elvi tartalma

[16] Nincs helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának abban az esetben, ha a felülvizsgálatot kérő fél az általa megjelölt befogadási ok fennállása tekintetében semmit sem ad elő.

Záró rész

[17] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[18] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[19] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Sugár Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró